

Konst har til Staaen. Underledes stiller Sagen sig med Kunstsmør. Her kan der være Grund til at tale om et billigt Produkt, idet der ved samme er opnået en virkelig Forbedring af Fædtstoffer, hvorved disse ere blevne mere tjenlige end de uforarbejdede Fædtstoffer (Talg og Svinefædt) til at tilfredsstille den menneskelige Organismes Krav paa at tilføres et vist Kvantum Fædtstof, uden at der derved er fremkaldt Velilighed for Sælgerne til at tilsnige sig en højere Pris, end den stete Forbedring i og for sig berettiger til. Kjøberen vil nemlig her være i Stand til at bedømme, hvad han faaer: han veed, at han kjøber et forbedret Fædt og kan ved Anvendelsen i Husholdningen overbevise sig om, hvormeget denne Forbedring er værd. Det forudsættes selvfølgelig her dels at han ved almindelige Lovgivningsbestemmelser om Tilsyn med Salg af Næringsmidler er sikret imod, at fordervede og skadelige Stoffer ere anvendte til Fabrikationen, dels at Kunstsmørret ikke er farvet i Vighed med Smør og Prisen derved, uden at Næringsværdien i mindste Maade er forøget. I denne Forbindelse skal man ligeoverfor den ikke sjældent fremførte Paastand, at Kunstsmør skulde være uappetitligt, naar det ikke er farvet gult, bemærke, at rent Kunstsmør har et Udseende, der paa ingen Maade kan hindre Lysten til at nyde det, endfige vække Væmmelse eller Modbydelighed. Der er hidtil næppe Nogen, der har villet paastaae, at det hvide Svinefædt eller Gaasfædt er uappetitligt: det anvendes jo af alle Stænder og Klasser — i hvert Fald paa Landet — ikke alene til Madlavning, men ogsaa til Udsmykning paa Brød, og det er ganske sikkert aldrig faldet Befolkningen ind, at der hørte Overvindelse til at spise et Stykke Fædtbrød. Men naar saa er, synes det ikke rimeligt, at Kunstsmør, der er udrenset Fædt sammenarbejdet med Væst, skulde have et uappetitligt Udseende.

Forbud mod
Farvning af
Kunstsmør.

Naar det altsaa efter det Anførte kan indrømmes, at Kunstsmør — ikke Blandingssmør — er et billigt Næringsmiddel, saa er det dog maaste ikke overflødigt at præcisere, at dette kun kan fastholdes under den Forudsætning, at Kunstsmør ikke betragtes som en Art Smør, hvorved man vil være tilbøjelig til at antage, at det er billigt, naar det blot er noget billigere end godt Smør. Mod denne Feiltagelse maa man forvare sig og fastholde, at, da Kunstsmør ikke har Smørets Næringsværdi, maa dets Pris heller ikke nærme sig til Smørets Pris. Det Rette er, at godt Kunstsmør overgaar Fædt i Næringsværdi og derfor kan og bør opnaae en højere Pris end Fædt; men den Pris, der skal gives for Kunstsmør efter dets virkelige Værdi, vil blive nøiagtig fastsat ved Fabrikanternes og Kjøbmændenes indbyrdes Konkurrence, i Forbindelse med Konsumenternes sunde Dømmekraft, naar der af Statsmagten træffes betryggende Foranstaltning imod, at Kunstsmørret giver sig et falsk Skin af højere Værdi.

Kontrollen
med Efter-
levelsen af
Lovens Be-
stemmelser.

I den trykte Betænkning af 21de September f. A. Side 7—11 og 19 har Kommissionen motiveret sit Forslag til Oprettelsen af en særlig Kontrol med Efterlevelsen af Kunstsmørlovens Bestemmelser, hvilket Forslag ogsaa var optaget i det af Regjeringen for Rigsdagen i forrige Samling fremsatte Lovudkast. Det blev der fremhævet, at Tolbvæsenet og Politiet, hvem Kontrollen er paalagt ifølge den gjældende Lov af 1ste April 1885, ikke vilde kunne præstere det omfattende sagkyndige Tilsyn med Fabrikker, Lagre, Butikker, Udsæls og Indførsel, som er fornødent, hvis Lovens Bestemmelser skulde have den tilfattede Virkning. Indenrigsministeriet havde stillet til Kommissionens Raadighed Dplysninger om Politiets Virksomhed i denne Retning siden Loven af 1ste April 1885, der paalagde denne Institution i Forening med Tolbvæsenet at vaage over Lovens Efterlevelse, hvilke Dplysninger maa antages at være udtømmende, efter som de ere fremkomne i Henhold til et Circulære fra Indenrigsministeriet til samtlige Amtmænd og Politidirektøren i Kjøbenhavn om at indsende Indberetninger om de Overtrædelser af Loven, som blive paatalte. Af disse Dplysninger fremgik, at der i det første Aar efter Lovens Ikrafttræden i Kjøbenhavn var opdaget 4 Tilfælde af Overtrædelser af Loven og i hele det øvrige Land 1 Tilfælde. Kommissionen anførte disse Tal som et talende Vidnesbyrd om, at man ikke kunde lade sig nøie med Politiets og Tolbvæsenets Virksomhed paa dette Omraade, idet det maatte anses for utrykkeligt,